

عنوان مقاله:

امکان سنجی تبدیل خیابان شهری به پیاده راه با رویکرد ارتقاء سرزندگی (نمونه موردی خیابان سعدی شهرکرد)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ستاره اسفندیاری - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

سهراب عباسی دشتکی - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

الهه دهقان دهکردی - مدرس دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر به دنبال گسترش بی رویه شهرها و اهمیت نقش روز افزون اتومبیل در شهر به تدریج نقش عابر پیاده در فضاهای شهری کم رنگ شده است. این امر موجب کاهش سرزندگی فضاهای عمومی و کاهش فضایی مناسب برای تعاملات اجتماعی در شهر شده است. بیشتر شهرها در پی ارتقاء سرزندگی و تبدیل سکونتگاهی به شهرهای انسان محور، در شهرها فضاهایی بدون حرکت وسیله نقلیه به نام پیاده راه ساختند. در پیاده راهها همواره باید زندگی اجتماعی در جریان باشد و سرزندگی از ویژگیهای اساسی و اصلی آن است. در شهرسازی معاصر، حرکت پیاده و سرزندگی نیازها و حقوق طبیعی انسانی پیاده، کمتر مورد توجه برنامه ریزان و طراحان شهری بوده و راههای پیاده، نه به عنوان بخشی مستقل از فضاهای شهری، بلکه به عنوان تابعی از حرکت سواره میباشد. هدف این پژوهش امکان سنجی خیابانهای شهری به منظور تبدیل شدن به یک پیاده راه شهری با رویکرد ارتقاء سرزندگی میباشد. در همین راستا، این تحقیق از نظر هدف، کاربردی میباشد و با توجه به ماهیت هدف گذاری و ابزارهای دستیابی به این اهداف، از روش تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی از نوع پیمایشی میباشد، که برای جمع اوری اطلاعات از منابع کتابخانهای شامل کتابها و مقالات علمی و برداشتهای میدانی و... استفاده میشود. همچنین روش تحلیلی مورد استفاده در این پژوهش روش ماتریس IEF میباشد. به نظر میرسد خیابان سعدی شهرکرد با برنامه ریزی درست، پتانسیل تبدیل شدن به یک پیاده راه با ارتقاء سرزندگی را دارا باشد.

کلمات کلیدی:

خیابان شهری، پیاده راه، سرزندگی، خیابان سعدی شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1426928>

